

Quỷ Hút Máu Trên Xe Taxi

Tác giả : Murakami Haruki

Người dịch: Phạm Vũ Thịnh

Hoạ vô đơn chí, chuyện rủi thường chồng chất lên nhau. Tất nhiên, người ta nói chung chung thế khi cần an ủi người khác. Nhưng thực tế, nếu chính mình gặp nhiều chuyện rủi chồng chất lên nhau thật, thì không còn là chuyện chung chung nữa rồi. Chẳng hạn cùng lúc với chuyện lạc nhau không gặp được cô gái mình đã hẹn trước, lại bị đứt nút áo vét-tông, trên tàu điện lại gặp người quen mà mình chẳng muốn gặp, răng đau lại bắt đầu hành, mưa lại bắt đầu rơi, lên xe taxi lại gặp lúc đường kẹt vì có tai nạn đầu đày. Lúc ấy mà có tên nào an ủi: Hoạ vô đơn chí, chuyện rủi thường chồng chất lên nhau, thì hẳn là tôi sẽ đâm hẳn ngã ra đày ngay. Mà chẳng cứ gì tôi, chính bạn cũng thế thôi.

Chuyện nói chung chung kết cuộc là như thế chứ gì. Bởi vậy, thật khó mà sống chung với người khác. Đôi khi tôi nghĩ phải chi mình cứ sống như là tấm thảm chùi chân trước cửa, suốt đời trơ trơ ra thế thì tuyệt vời biết mấy. Thế nhưng, nghĩ cho cùng thì trong thế giới của các tấm thảm chùi chân, có lẽ cũng có chuyện nói chung chung mà gây ra khổ não như thế chứ không sao. Mà thôi, đúng thế hay không đúng thế cũng chẳng sao cả. Dù sao thì lần ấy, tôi đã bị nhốt trong xe taxi trên con đường đang kẹt xe. Mưa thu rơi thành tiếng lộp độp trên mui xe. Mỗi lần máy đếm tiền trên taxi tăng số, lại nghe xạch một tiếng như tiếng đạn bắn ra từ miệng loa súng sẵn đâm xuyên qua não tôi. Chán thật. Thêm nữa, lại là ngày thứ ba tôi nhịn thuốc lá. Tôi cố nghĩ ra chuyện gì vui vui cho qua, nhưng chẳng nghĩ ra được gì. Không làm sao hơn, tôi đành nghĩ đến chuyện cởi áo quần đàn bà theo thứ tự nào. Trước nhất là mắt kính, rồi đồng hồ đeo tay, vòng đeo tay, sọt soạt, rồi ... Đột nhiên, anh lái taxi gọi. Đúng lúc tôi lê đến chỗ cởi nút đầu tiên trên áo sơ-mi:

- Ông khách ơi. Ông có tin quỷ hút máu có thật hay không?

Tôi giật mình, nhìn mặt anh lái xe trong kính chiếu hậu. Anh ta cũng nhìn lại tôi trong kính chiếu hậu

- Quỷ hút máu gì kia? Quỷ hút máu anh muốn nói là thứ hút máu người ta ...

- Đúng thế. Ông có tin là có thật hay không?

- Anh không định hỏi về chuyện hiện sinh của quỷ hút máu, hay quỷ hút máu như một ẩn dụ, hay loài dơi hút máu, hay quỷ hút máu trong truyện khoa học giả tưởng, gì gì đấy, mà anh hỏi ngay đến quỷ hút máu đấy chứ?

- Tất nhiên - Anh ta nói, cho xe nhích lên độ 50cm.

- Thế thì tôi không biết. Không biết thật đấy.

- Đâu phải chuyện biết hay không biết. Ông có tin là có thật hay không. Ông trả lời cho là có tin hay không tin, thế thôi.

- Không tin - Tôi nói.

- Ông không tin là quỷ hút máu có thật?

- Không tin.

Tôi rút trong túi áo ra một miếng thuốc gắn lên miệng, không châm lửa, chỉ lấy môi ngậm và đẩy tới lui.

- Thế ma thì sao? Ông có tin không?

- Ma thì tôi có cảm giác hình như có.

- Cảm giác thôi thì chẳng rõ ràng gì. Ông có thể trả lời rõ ràng là tin hay không tin không?

- Tôi tin là có.

- Ma thì ông tin là có đấy nhỉ?

- Đúng thế.

- Còn quỷ hút máu thì không tin là có?

- Không tin.

- Thế thì ma và quỷ hút máu khác nhau ở chỗ nào, thưa ông?

- Ma, nghĩa là phần đề của thể xác có thực - Tôi nói càn. Nói quấy quá cho xong là sở trường của tôi.

- Hừm.

- Còn quỷ hút máu là sự hoán chuyển giá trị của thể xác.

- Như ông nói, phần đề thì chấp nhận được, còn hoán chuyển giá trị thì không thể chấp nhận được, phải thế không?

- Nếu chấp nhận cả những thứ phức tạp thế, thì không biết đến đâu mới dứt được.

- Ông khách là người trí thức đấy nhỉ.

- Ha ha ha, cũng đã 7 năm Đại học đấy.

Anh lái xe vừa ngắnh hàng xe liên miên không dứt ở phía trước, vừa quệt lửa châm vào điếu thuốc lá thon nhỏ ngậm trên môi. Mùi bạc hà phảng phất trong xe.

Nhưng mà, nếu quỷ hút máu có thực, thì ông làm sao?

- -Chắc là chịu thua thôi .
- -Chỉ vậy thôi sao?
- -Không được sao?
- -Đâu có được, ông. Niềm tin là thứ cao hơn thế chứ. Tin là có núi, thì có núi. Tin là không có núi, thì không có núi, kia mà .

Nghe cứ như là câu hát cũ kỹ của Donovan vậy.

- -Thật vậy sao?
- -Thật vậy chứ .

Tôi thở dài, vẫn ngậm trên môi điếu thuốc lá chưa châm lửa.

- -Thế anh có tin là có quỷ hút máu không?
- -Tin chứ .
- -Vì sao? .
- -Có vì sao đâu. Vì tin là có thôi .
- -Chứng minh được không?
- -Niềm tin và chứng minh đâu có quan hệ gì với nhau .
- -Nói thế cũng được .

Tôi chán nên quay lại chuyện cời nút áo sơ-mi đàn bà. Một nút, hai nút, ba nút, ...

- -Mà chứng minh cũng được chứ . Anh lái xe nói.
- -Thật không?
- -Thật chứ .
- -Chứng minh thế nào?
- -Thì chính tôi là quỷ hút máu đây mà .

Cả hai im lặng một hồi. Từ đầu đến giờ, xe chỉ nhích đâu được 5 thước. Mưa vẫn rơi thành tiếng lộp độp trên mui xe. Máy đếm tiền thì đã đếm quá 1500 Yen [1].

- Anh cho tôi mượn hộp quẹt được không?
- Mời ông .

Tôi nhận lấy hộp quẹt Bic màu trắng từ tay anh lái xe, châm lửa điếu thuốc, và sau 3 ngày nhịn hút, đã lại cho chất ni-cô-tin vào trong phổi.

- -Kẹt xe ghê quá nhỉ? . Anh lái xe nói.
- Thật chán - Tôi nói - Nhưng này, chuyện quỷ hút máu ấy mà ...
- Sao ông?
- Có thật là quỷ hút máu không đấy?
- Thật chứ. Nói láo với ông mà làm gì?
- Ừm, vậy chứ thành quỷ hút máu từ lúc nào?
- Đâu từ 9 năm về trước. Nhớ thế vì đúng vào năm Thế vận hội Munich .
- Khoảng ấy có khẩu hiệu Thời gian ơi ngừng lại, bởi em đẹp tuyệt vời đấy nhỉ .
- Đúng đấy, đúng khẩu hiệu ấy đấy .
- Cho hỏi một câu nữa, được không?
- Được chứ, được chứ .
- Rồi sao lại lái taxi thế?
- Bởi không muốn bị ràng buộc bởi thông-niệm quỷ hút máu đấy mà. Cứ mặc áo choàng vào, ngồi trên xe ngựa, sống trong lâu đài mãi thôi thì không tốt đâu. Tôi thì vẫn nạp thuế, đăng ký con dấu đảng hoàng. Disco cũng đi, trò búng đạn cũng chơi. Ông nghe có kỳ dị không?
- Không, không, có gì kỳ dị đâu. Nhưng mà, có gì đấy không rõ ràng
- Chắc là ông khách không tin?
- Sao?
- -Ông không tin tôi là quỷ hút máu chứ gì?
- -Tin chứ, tin chứ - Tôi hốt hoảng nói - Tin là có núi, thì có núi, đấy mà .
- Nếu thế thì được .
- Thế, thỉnh thoảng vẫn hút máu đấy nhỉ .
- Cái đó thì vẫn có, quỷ hút máu mà .
- Nhưng mà, máu thì cũng có thứ ngon, thứ không ngon, chứ nhỉ?
- Có đấy. Như ông khách đây thì không ngon lành gì. Vì hút thuốc lá nhiều quá .

- Đã kiêng hút được mấy ngày đấy chứ, nhưng quả là không được rồi .
- Hút máu thì nói gì cũng không qua các cô gái trẻ. Cứ ngọt lịm đi ấy .
- Cũng dễ hiểu thôi. Ví dụ các tài tử thì cô nào là ngon? .
- Kishimoto Kayoko có vẻ ngon lành. Shingyoji Kimie cũng được. Chỉ có Momoi Kaori [2] thì tôi không ham. Đại khái thế .
- Hút máu các cô ấy được thì tốt quá nhỉ .
- Đúng thế .

*

15 phút sau thì ai đi đường nấy. Tôi mở cửa phòng mình, bật đèn, lấy bia trong tủ lạnh ra uống. Rồi điện thoại cho cô gái đã hẹn mà không gặp. Nghe cô nói thì hiểu ra là không gặp nhau cũng có lý do chính đáng

- Mà em này, tạm thời nếu có gặp xe taxi nào màu đen mang bảng số Nerima thì đừng đi nhé .
- Sao thế? - Cô hỏi.
- Vì anh lái xe là quý hút máu đấy .
- Thật sao?
- Thật chứ .
- Lo cho em đấy à?
- Tất nhiên rồi .
- Xe taxi màu đen mang bảng số Nerima à?
- Ừ .
- Cảm ơn anh .
- Không có chi .
- Anh ngủ ngon .
- Em ngủ ngon .

Phạm Vũ Thịnh dịch

Cước chú:

[1] 1500 Yen khoảng 15 Mỹ kim.

[2] Các nữ tài tử Kishimoto Kayoko, Shingyoji Kimie trẻ đẹp, xinh xắn (kiểu Cameron Diaz hay Kirsten Dunst của phim Mỹ) còn Momoi Kaori lớn tuổi hơn, hay bắt bẻ hơn (kiểu Candice Bergen).

Truyện ngắn Takushi ni notta kyuketsuki ra mắt độc giả trên tạp chí Torefuru - Trefle khoảng năm 1981 - 1983, được dịch từ nguyên tác trong tập truyện Kangaroo Biyori xuất bản năm 1983 tại Nhật Bản, bản dịch Việt ngữ Ngày Đẹp Trời Để Xem Kangaroo từ nhà xuất bản Đà Nẵng năm 2006.